

годно. А когато Темистоклей му каза че има на умъ да изгори корабитъ на другытъ гърцы, що бѣхъ тамо въ нѣкое пристанище събраны; тѣй що, тѣ като не щѣхъ да иматъ вече кораби, лесно ще могатъ атинейцытъ да станжтъ господари на всичкѣ Гръціѣ, Аристидъ безъ да му каже нѣщо, прѣдставилъ ся прѣдъ народа: и “Никоя друга работа, рѣклъ той, отъ тѣзи който прѣговаря да направи Темистоклей не може да бѣди по-полезна за градътъ, но нито пакъ и по-неправедна.” Това като чухъ атинейцытъ, безъ да искать да испытать за нѣщо по-нататкъ, казахъ тутакъ си на Темистоклея да ся напусни отъ прѣдлаганный тѣ си кроежъ.

Антигонъ.

Македонскыйтъ царь Антигонъ, когато братъ му Марзъ ималъ сждбѣ съ нѣкого си, и ся моляше на брата си да му види сждбѣтъ на самъ у дома си: “не бѣва, братко, рѣклъ, сждбата трѣ-